

## MALETES PERDUDES I RETROBADES

En aquests dos mesos el grup del Llibrefòrum hem emprès viatges a través de les lletres, travesses especials que tenen més d'odissee interiors que de geografies concretes.

El primer viatge va ser el dia 11 d'abril, inaugurant els actes culturals entorn de Sant Jordi que enguany hem celebrat enmig de les festes de la Setmana Santa. L'Anna Ruiz ens va presentar el seu llibre "**De pell d'oliva. Quadern de Creta-506**". Un llibre que barreja la literatura de viatges, l'autobiografia i la poesia. Com diu la Montserrat Roig en el seu llibre "L'agulla daurada": "El viatge fora de casa no es basa només en la fascinació per l'inconegut sinó que té hores de tedi i de nostàlgia. Viatjar no és solament una acumulació de coneixements i d'experiències sinó també una necessitat de fer dissabte general del món immediat i conegut. Crec que l'enyorament és necessari perquè és trist i perquè et desvetlla una consciència activa de les coses que et volten. Quan ets lluny de les imatges i els objectes de cada dia, aprens a pensar-los d'una altra manera gràcies a les coses que mires per primera vegada. Em refereixo als viatges voluntaris i provisionals, és clar."

L'Anna Ruiz va emprendre un viatge voluntari i provisional, perquè -com magníficament descriu el seu poema "Immòbil"- de vegades la realitat que vivim ens venç i ens fa esdevenir estàtues de sal; un viatge a Creta, una illa lligada ja a la seva existència per altres estances anteriors. A l'autora, les terres gregues li van donar la pau i la lluminositat que necessitava per tornar a la seva realitat. D'aquests mesos d'exili interior en va sortir aquest magnífic llibre que ens acosta els poblets petits, alegres, serens de Creta i ens fa conèixer el caràcter sorrut i alhora acollidor de les seves gents.

A la presentació, l'Anna Ruiz ens va acostar l'illa amb fotografies, amb la música en directe a càrrec de la magnífica i melòdica veu de la Salomé Fondevila i la seva guitarra, també a través de l'alfàbrega i els rosers que guarnien la taula des d'on va dirigir-nos els seus mots i, fins i tot, a través d'un sirtaki ballat al final amb els assistents que s'hi van animar. De tot, en guardem un entranyable record.



Però com encara ens quedaven ganes de compartir viatges amb personatges de ficció i autors que sempre fan recerca, els llibreforumencs i llibreforumenques ens vam apropar al llibre de Jordi Puntí, "**Maletes perdudes**". 450 pàgines magníficament construïdes, amb un domini del llenguatge i de la construcció literària realment extraordinaris. Un llibre que, en alguns passatges es fa dens i en d'altres ens fa riure, malgrat que el fons, si el mirem de prop sense les giragonses imaginatives a les quals l'autor ens du com si fos un eslàlom, és el drama de les persones que se senten soles. Com diu un dels personatges: "aquí no hi ha bons ni dolents, tots ens rebolquem com porcs en la nostra misèria particular. I ens agrada. No perquè sigui una misèria, sinó perquè és la nostra. No es pot triar: ho admets de bon grat o, si no, val més que et pengis de la biga més alta."

La història de centra en quatre homes: el Christopher d'Anglaterra, el Cristophe de França, el Cristof d'Alemanya i el Cristòfol de Barcelona que es reuneixen en el pis del que va ser el seu pare, amb el qual només van compartir amb ell petites estones dels primers anys de vida. El club dels Cristòfols iniciarà una investigació sobre la biografia del seu pare, ara misteriosament desaparegut. Aquest recorregut ens farà conèixer la història dels anys grisos de la postguerra espanyola, el maig del 68 a França, els casals espanyols arreu d'Europa, els viatges clandestins per anar a avortar a Anglaterra, com a rerefons a la biografia de Gabriel Delacruz Expósito, nen

abandonat a la Boqueria i alletat d'urgència per la bacallanera que el descobreix, el nen que creix a la Casa de la Caritat i es fa gran a les Llars Mundet. L'home que es passa la vida viatjant en un camió Pegaso per tot Europa i reposant a Barcelona en una pensió regentada per una col·leccionista d'animals dissecats. L'home que és pare de nens, tots amb el mateix nom, tots de països diferents. La novel·la provoca que el lector senti l'amistat propera del Petrolí, el Tembleque, el Bundó, la Carolina/Muriel, la Rita, i entre somriure i emoció, comparteixi les seves biografies ja d'entrades tocades per una providència dissortada.

Esperem que aquestes línies us animin a la lectura d'aquests llibres que tant ens han fet gaudir aquests mesos d'abril i maig. Acabarem el curs al juny una novel·la japonesa (sempre reservem un llibre als nipons): "No em deixis mai" de Kazuo Ishiguro. N'han fet una adaptació cinematogràfica, però ja sabeu que els llibres sempre superen, i de llarg, les pel·lícules que intenten reflectir-los.

Bona lectura!

Muntsa Farré

